

EUFONIA EPIGRAMEI AFECTATĂ DE CĂTRE CACOFONII - EXEMPLE -

Nu voi face o prezentare teoretică prea mare, scopul fiind unul mai practic, prin exemplificări cu abateri grave sau mai puțin grave de la această cerință de ordin „muzical” a unor epigrame ce se doresc a fi plăcute auzului, mai ales când sunt citite în public.

În DEX-ul Academiei Române se definește EUFONIA ca fiind: „Succesiune armonioasă de vocale și de consoane, care are drept scop o impresie acustică plăcută”, iar CACOFONIA drept o „Asociație neplăcută de sunete; cacofonism”.

Începem cu cele mai URÂTE cacofonii: CAC,CACA, CACĂ, CACE, CACI, CĂCA, CĂCÂND, CĂCARE, CUR exemplificând doar pentru o parte dintre ele.

N.B.Cititorul poate descoperi și alte erori de ritm, măsură sau accent pe care nu le mai semnalizez aici.

PRECIZARE NECESARĂ: Catrenele de mai jos au AUTORI, multe dintre ele au TITLURI, și AUFOST PUBLICATE în volume de autor, antologii, reviste, Citatepedia epigrame.Nu apar aceste date aici, conform înțelegerii cu cei care ADMINISTREAZĂ pagina unde trimit articolul.Motivul este simplu: nu vreau să aduc prejudicii de imagine unor confrăți, autori ai acestor catrene (mulți dintre ei „cu vechi state de funcțiuni” în epigrama românească) Se întâmplă și la „case mai mari!”.

(1)

Ca trandafiru-i prețuită
De secole întregi, la rând,
De-aceea unii nu ezită
S-o altoias**CĂ CÂND** și când.

(2)

Necuvântător de-o viață
Stă în cuș**CĂ CA** un leu:
Îi lipsesc doi dinți din față...
Ce păcat... e socrul meu.

(3)

Neștiind să se comporte,
Este ușor de presupus
C-ACEI ins cu mâna forte
În epigramă e intrus.

(4)

Politica-i orchestra ce se-avântă
S-atace partitura cu temei
Că unul „dirijează”. alții „cântă”
CA CEi mai mulți să „joace” cum vor ei.

(5)

Oricum voi fi lăsat uitării
Deci spun cu glasul deslușit:
Să mă-ngropați la malul mării,
C-AColo m-am îmbogățit.

(6)

Soacră-mea un pic nebună
Dus-a fost la balamuc
Și s-a-ntors cam peste-o lună...
Cred **C-ACuma** eu mă duc.

(7)

În noaptea cu parfum de liliac,
De-o blondă cu privirea **CA CI**coarea
Am fost corupt acum un sfert de veac
Și ispășesc și astăzi condamnarea.

(8)

Noua epocă de aur,
Ne propune-un senator
Plin de forță, un centaur...
Mixt de om **CU Râmător!**

(9)

Cuvântul ce în mod concret e
Rostit de oameni tot mai des,
CU Resemnări și **CU Regrete:**
„Păcat, păcat că i-am ales!”

(10)

CU Roaită-i ambiguă scena,
Fiind implicată sirena;
Așa că, povestea, firește,
Rămâne în coadă de pește...

(11)

În remar**CA CE** o faci
Pavelescu e-un tãlmaci,
Ce-n epigramã-i înãlțat
La-înaltul grad de ... Cincinat.

(12)

Pentru aceia care-l sapã
Maestrul a creat o „groapã”,
Dar mulți prieteni or sã zi**CĂ**
CĂ este una mult prea micã.

(13)

Țara noastră democratã
Are oameni luminați,
Care n-au fost niciodatã...
CA ACuma dezbinați.

(14)

- Ce-au zis, dragã, despre tine,
La cenaclu când ai fost?
- **CU Rimelul** stau mai bine...
Doar **CU Rimele** mai prost!

(15)

- Neicã, întrebai pe-un altul,
Cum mai stai, nei**CĂ CU** statul?
- Eu stau caprã, așezat,
El mã mulge ne-ncetat!

(16)

Consider gingãșia lor
CĂ-I CÂt se poate de fireascã,
Ea îl dezmiardã „Puișor”,
Doar cu speranța sã mai creascã.

(17)

Totdeauna s-a bazat
Cã timpul le rezolvã toate
Și timpul i le-a rezolvat
Cu verdictul... nu se poate.

(18)

Dragostea la timpul ei,
Ca nectaru-i pentru zei,
Dar când ești la bîtrînețe,
Nu mai vrei să te răsfețe.

(19)

I-a demolat palatul,
L-a răsturnat pe spate,
Dar când să-i taie capul
Avea imunitate.

(20)

În astă seacă primăvară,
Vom pune capul la-ncercare,
Ca ma apoi (a câta oară?)
Iar să oftăm: ... „Vai de picioare!”

N.B. Las la latitudinea și... longitudinea cititorilor să aprecieze dacă, în ultimele patru catrene pot fi considerate CACOFONII unele „asocieri” nefericite d.p.d.v. eufonic și să le pună în evidență pentru începători.

MIHAI HAIVAS